

Redacția și Administrația:

Strada Timișorii Nr. 7.

TELEFON

interurban, local și comitatens

Nr. 20.

Adresa telegrafică:

„DRAPELUL” Lugoj.

↳ Manuscrise nu se înapoiază

↳ Scrisori nefrancate se refuză.

DRAPELUL

Proprietar-editor: Dr. Valeriu Branisce.

ORGAN NATIONAL-POLITIC.

Redactor responsabil: Dr. Corneliu Jurca.

APARE:

MARTI, JOI și SĂMBATĂ.

Prețul de abonament:

Pentru Monarchie: pe 1 lună 1 cor. pe 3 luni 3 cor. pe 6 luni 6 cor. pe anul întreg 12 cor.; pentru România și statele uniunii postale: 20 franci pe an.

INSERTIUNILE

se acordează conform tarifului.

Un număr singuratic 10 bani.

Lugoj, 12/25 Mai 1905.

În zile de restriște un pic de mângâere! O rază de lumină caldă. Un moment de însuflețire, care repercutează toate inimile românești. Tot nu suntem părăsiți și dați uitării. Mai avem frați, cari știu de noi și simt cu noi, cari în momente critice ridică vocea lor și vocea lor iubitoare varsă mângâere în sufletul obosit, alungă desnădăjduirea, trezește neamul din apatie. Toarnă credință și speranță în inimile doritoare de zile mai bune, mai vrednice de un neam conștient de sine, de originea sa și de importanța sa în cercul neamurilor lumii.

Vorbim de *grandioasa manifestare a camerei italiene pentru frații noștri din imperiul turcesc*.

Departate de noi, de munții și văile noastre, dincolo de Dunăre și de Balcani, sub ocrotirea guvernului turcesc trăesc frați de-ai noștri. Frați dulci, cari se cheamă «Aromâni» și căroră de obicei li se zice «Macedo-români». Suntem geograficește despărțiți unii de alții, și istoria noastră națională n'a reușit să prindă încă toate firele, cari ne leagă în întunerecul greu ce acopere o parte a trecutului nostru.

Acești frați ai noștri, la număr cam atâți câți suntem în cele trei comitate bănățene, n'au fost totdeauna părtași de zile așa grele ca acum. Avut-au, încă înainte de reînvierea Românilor pe teritoriul anticei Dacie Traiane, zile de glorie, cari au culminat în paginile de aur ale istoriei dinastiei Asanide. Cu apunerea stelei Asanizilor a apus și steaua lor. Puterea lor de viață

s'a sleit în cursul îndelungatelor suferințe, conștiința lor națională a adormit și grea robie sufletească s'a năpustit asupra lor.

După veacuri am ajuns ear în atingere. Goana nemiloasă a regimului semilunei biruitoare a răscolit o parte din frații noștri din cuiburile lor vechi și i-a împins peste Balcani și Dunăre, i-a împins în sus până ce au dat de noi, de frații lor adânciți în aceeași robie sufletească. Și venirea lor de neove la noi a fost un moment fericit.

Ne-am regăsit și recunoscut și energia lor vitală trezită de goana turcescă și oțelită în lupte și suferințe a revărsat puteri noi în sufletele noastre. Nume ilustre aromâne sunt contopite cu renașterea noastră națională în aceste văi și plaiuri, îngrășate cu sângele nostru și lucrate cu sudoarea noastră.

Noi ne-am trezit.

Frații rămași în cuiburile vechi zac încă adânciți în robia sufletească.

Datoria noastră este să ne aducem aminte de frații îndepărtați și dați aproape uitării. Datoria noastră este să le dăm împrumutul îndărăt. Să răsplătim lumina ce ne-au adus-o cu lumina ce le-o ducem.

Și am făcut și noi Români din țerile Coroanei sf. Stefan ce am putut și face și regatul României ce poate, ca datoria să fie achitată, ca regenerarea Românilor pe întreaga linie să fie fapt implinit.

Noi le-am trimis dascăli. Dela noi a pornit fie ertatul profesor din Brașov, Vasile Glodariu, și ajutorat de Corvin și alți dascăli dela noi, a fondat primul liceu românesc în Bitolia. De atunci în-

anevoios și Domnița iubitoare de flori n'a băgat azi de seamă miresmele dulci ale florilor ce creșteau jur împrejur. În sfârșit se răzimă de un copac și — cu mâna pe inimă ascultă la vaietele erunte, ce se auziau din vale.

— Stefăniță! — zise ea, — tu să'mi pui mie un jurământ!

— Da, Măria Ta, ce să'ți promit?

— Nu; să'mi juri, că nu mă vei lăsa să ajung în mâna păgânilor! Mai bine spada ta în pieptul meu, decât mâna necredinciosului pe umerii mei!

Stefăniță se uită serios la ea:

— Tocmai mă cugetasem la asta! — zise el simplu.

— Acum nu mă mai tem! — grăi Domnița, și pși cu puteri noi pe calea obositoare. În sfârșit ajunseră la stâncile cu spelunca cea lată și afundă, care primă pe drumetii obosiți.

— Scăpați! — șopti Elena și căzu în genunchi, zicând o rugăciune ferbinte pentru bărbatul ei, care departe de dânsa, trecea ca o fiară gonită peste cele mai primejdioase și anevoioase poteci.

Întâi nu cutezase Stefăniță să facă nici barem foc, de teama să nu-i trudeze și cel mai mic noursă de fum deasupra stâncilor alburii, pe ceriul vânat lucitor. Principesa nu poftiă decât apă și salată cu ghas mare micul izvor, care eșă ca un șireag de mărăgăritare de printre petri.

Sosî noaptea și Stefăniță pregăti

coace au curs înainte apostoli la frații din Macedonia Numai de-unăzi a plecat la ei Victor Lazar, dupăce și-a făcut osânda la Seghedin.

Am făcut și facem pentru frații noștri ce am putut și ceea ce mai putem. Nu este mult, dar nu ni-se poate zice, că suntem ingrați, că în sufletul nostru nu trăește schin-teia stântă a iubirii pentru tot ce este românesc.

Mai mult poate face și a și făcut în timpul ultim regatul României. A dat și dă ajutor în oameni și bani. A deschis școli pentru frații din Balcani, a crescut la universitățile sale o serie de tineri aromâni, cari s'au rentors apoi în patria lor ca tot atâți apostoli ai reînvierii naționale.

Dar a făcut și mai mult. A deschis acțiune diplomatică și a reușit să obțină sprijinul și simpatia tuturor puterilor mari pentru emanciparea Românișmului din ghiarele ucigăse ale panelenismului, ce stăpânește și caută să înghită pe frații noștri cu ajutorul ierarhiei bisericești.

Lucrurile s'au desvoltat până la punctul important de a recunoaște în cele naționale și bisericești pe frații noștri din Macedonia ca națiune de sine stătătoare și liberă de jugul grecesc.

Regimul turcesc s'a împăcat cu acest stadiu de desvoltare, dar îi lipsește energia de a frânge îndărătnicia panelenă a patriarhatului constantinopolitan, care nu voeste să lase nenorocita jertfă din ghiare.

Și aici revine diplomației rega-

în speluncă un așternut de mușchi, pe care se culcă juna nevastă la odihnă scurtă. El însuși se puse curmezis la intrarea speluncii ca un câne credincios, și dormi — cum zicea el — tot cu un ochiu, în vreme ce veghia cu celalalt. Nu răsbătea nici un glas până aci. Stâncile se înălțau liniștit, ca pietatea eternă, din codrul strașnic și negru, ale cărui umbre se ridicau ca un părete în calea privirilor scrutătoare. Îndată ce începă a se zori de dimineață, trecu Stefăniță în păduricea cea mai de aproape să caute după vânat și se întoarce în curând cu o găinușă de munte, ciupelind-o cu o măiestrie cum se cade. Apoi alese locul cel mai scutit sub o piatră ce atârna în aer și începă să facă focul.

L-a costat mult năcaz, până când prinseră foc cloambele sațiate cu roua dimineții. Dar în sfârșit dădură totuși flacări vii.

Atrasă de mirosul fin, Domnița eși din speluncă și află pe Stefăniță, care trase găinușa pe o frigare lungă de lemn și o întorcea liniștit pe deasupra focului.

-- De asta pot să mă îngrijesc și eu! — zise juna Doamnă și se oprî drăgălaș, văpsită roșu de văpaia focului, în vreme ce primele raze ale soarelui de dimineață învăli ră stâncile de deasupra și toată făptura ei cu părul cel blond și pompos într'o văpaie purpurie. Ea socotise că nu o să mai poată mânca

tului României o grea și mare problemă de rezolvat Tocmai incidentul româno-turc de deunăzi, ale cărui acte sunt deja încheiate definitiv, probează câte dificultăți are să mai întimpine acțiunea salvatoare a regatului român.

E mare mângâere, că în aceste momente de grea cumpână se trezește conștiința solidarității latine și în frații din Apus, cari, părtași de o soarte mai bună, până nu de mult trecuseră cu vederea, că mai au frați în Orientul depărtat, adânciți în grea robie.

Votul unanim al Camerei italiene din 19 Mai, provocat prin răspunsul dat de subsecretarul de stat al externelor Fusinato la interpelarea fostului subsecretar de stat, tot la externe, Galli, constituie o probă puternică, că conștiința origini comune e viuă în frații italieni, cari iubesc pe frații lor ca pe sine înșși.

Cuvintele din camera italiană au electrizat întreg corpul românesc și au trezit mai ales în regatul român ecou puternic: Bucuria fericitoare a fraților ce se regăsesc în lupta pentru lumină și libertate.

Această bucurie trebuie să repercuteze toate inimile românești. Incidentul româno-turc s'a și aplanat și încheiat. Contrastul în ultima analiză nici nu este între regimul turcesc și acțiunea României. Dar luptă mare va mai fi de dat contra cutropirii panelenismului. Și votul camerei italiene este de neprețuit pentru această luptă.

E o picătură de mângâere în zile grele de restriște. E un act de

nimic, până când nu'și va strânge earăși în brațe de vii pe bărbatul și copiii sei, și eră acum uimită simțind, că o răsbeste foamea.

Stefăniță vedeă cu bucurie tainică cum i-se roșiau la mâncare obrații ei palizi și cum zimbâia, când îi aduse dânsul drept desert o foaie mare plină de smeură.

Eră bine, că se află multă sălbătăcime pe înălțimile goale de om; căci Stefăniță nu cuteză să se prea îndepărteze dela speluncă. Odată se urcă el pe vârful cel mai înalt, pe care nu puteă să ajungă decât târindu-se pe brânci. De-aci eră o priveliște mare: Moldova, Ardealul și Bucovina se întindeau la picioarele lui, ear muntele Calimanului se înălță în toată mărimea sa. Da, eră o priveliște grandioasă și de rară frumuseță, dar omul scrutător nu se ocupă de asta și scuturând din cap se lăsă earăși în jos. Depărtarea se întindeă liniștită în lumina soarelui, ca și când nu ar fi rășboiu, nu ar fi groază, și dacă i-a succes scăparea primejdioasă lui Petru Rareș ori ba, despre asta tăceau stâncile, cari se înălțau neschimbate în liniștea lor încremenită.

Domnița oftă.

Dar încă a doua zi începă să curețe și să împodobească spelunca, părții ei umezi, și să acopere podinele cu mușchi. Ea trebuia să aibă toate cât se puteă în ordine în jurul seu; așa sunt

FOITA „DRAPELULUI”

Pietrile Doamnei

De Carmen Sylva.

== Traducere pentru «Drapelul». ==

(2)

— Despărțiți! — oftă dânsa.

— Nu îndelungat! Auzi gonacii în vale? N'avem nici o clipă de perdat!

El o strinse pe un moment în brațe, apoi fură alungați caii cu lovitură și pietri în toate direcțiunile și cu o singură privire de adio se despărți Rareș de tinăra sa soție, silit fiind s'o lase în codru, deși sub pază credincioasă.

Ea îl văzū cum se depărta și'și ziceă, că nu s'a putut să rămână cu el, că i-ar fi primejduit astfel viața. Ea oftă din adânc și se uită după el până când n'o avertiză Stefăniță, ca să cugete la propria ei siguranță.

Pe locul unde căzuse zimbrul se ridică o stâncă foarte mare și lată, care se chiamă Piatra Zimbrului, în amintirea lui Rareș și a faptei lui vitejești.

Elena porni înspre cele două stânci de forma unei biserici. A fost un urcat

simpatie frățească, care trebuie să trezească în văile Dunării un profund ecou, care trebuie să învieze inimile istovite ale fraților din Balcani și trebuie să trezească pretutindeni, unde mai trăiește suflare românească, conștiința, că nu stăm singuri și uitați de lume, că nu suntem părășiți de frații noștri și că lupta pentru lumină și libertate este deopotrivă bunul comun al tuturor fraților din o tulpină.

Încălzească această rază de lumină caldă inimile tuturor, cari istoviți de lupta la aparență stearpă, par a recădea în apatia seculară, din care abia ne-am trezit!

Votul camerei italiene. În ședința din 19 Mai a Camerei italiene a prezentat fostul subsecretar al externelor (din ministerul Crispi) Roberto Galli interpelațiune privitoare la atitudinea Italiei în incidentul româno-turc (despre care am adus detalii în N-rii trecuți. Red. «Drap.»)

Actualul subsecretar de stat el externelor, Fusinato, răspunde îndată, că guvernul italian a sprijinit și în trecut drepturile Românilor și în urma recentelor evenimente a susținut și mai mult reclamațiunile României. Speră și are încredere, că juste și nobilele dorințe ale națiunii române vor fi satisfăcute. *Italia nu uită scumpele amintiri și tradițiunile comune, cari ne leagă de România.* (Vii aprobări).

Roberto Galli răspunde subsecretarului de stat următoarele:

«Mulțumesc subsecretarului de stat pentru declarațiunile sale, cari sunt întrutotul satisfăcătoare pentru mine, și cari sunt cu drept datorite nobilei națiuni române, însă din chiar cuvintele subsecretarului de stat rezultă, că nici până acum Turcia n'a părăsit acel joc de intrigi și înșelăciuni, prin care caută să obosească răbdarea națiunilor civilizate. Trebuie dar, ca Italia să-și continue acțiunea, până ce scopul va fi complet atins. Subsecretarul de stat a zis, că e la mijloc o chestiune de naționalitate. E adevărat, însă să-mi permită a adăuga, că în cazul de față chestiunea de naționalitate se prezintă în caracterul său cel mai delicat, cel mai nobil. (Foarte bine!) Ce cere oare România? Ea nu vrea să năvălească în Macedo-

muierile. Ea se învâli în mantaua sa, își spală veșmintele în isvor și le uscă pe tufe. S'a întocmit chiar și o cămară de proviant și s'au adunat lemne uscate pentru aprinsul focului. Lipsa mai greu simțită eră pâinea. Un singur tulleu de păpușoi cu boabele lui aurii le-ar fi fost acestor oameni părășiți mai scump, decât toate comorile din lume.

Ca să aducă deci păpușoi, precum și sare și, mai mult încă, vre-o știre, Ștefăniță se coborî într'una din zile jos în vale, după ce-i lăsă principesei foc și-i porunci se ca în caz de vre-o primejdie nici decum să nu-și iee refugiu în speluncă, ci în codru, ori mai bine în sus pe stâncă.

— Nu mă tem! Ași vrea tare să aud ceva știri! — zise ea.

Ea își petrecea tocmai culegând fragi și smeură, pentruca apărătorul ei credincios să aibă cu ce se veselii, dacă s'a întoarce din excurziunea primejdioasă. Deodată auzi un cefuit și sfârșit curios în apropierea sa. Dintău se spăriase, așa încât îi jucau și pluti-au toate înaintea ochilor; apoi văzu curat un urs strașnic, unul dintre aceia pe cari poporul îi numește «gulerat», după gulerul cel alb dela gât în blana lui întunecoasă. Aceștia trec de cei mai primejdioși.

El eră tocmai ca și ea, în smeură, mănărea de predilecție a ursului, și se apropiă de încetul de ea, fără de-a o fi observat încă. În groaza de moarte ce o cuprinsese, totuși nu uită de sfatul

nia, nici nu voește să dobândească influență, sau să-și sporească numărul aderenților la fruntarii, nu, căci România e despărțită de teritoriul turcesc, unde se comit atâtea barbarii, d'o parte prin regatul Sârbiei, iar de alta prin Bulgaria. România nu face chestiune, decât de limbă, de obiceiuri; ea cere, ca cei 800 de mii de cetățeni de naționalitate română, cari locuiesc în țerile supuse încă, din nenorocire Turciei, să aibă limba lor națională în școale și în biserici; aceștia voesc adecă să uzeze de ceea ce este dreptul elementar al fiecăruia în societatea civilizată, fără să fie arestați și trimiși în exil cum s'a văzut în ultimile persecuțiuni comise de Turci. (Bine! Bravo!)

«A zis bine subsecretarul de stat, ceea ce am spus și eu în interpelarea mea, cumcă și amintirile trebuie să îndemne pe Italia a face, ca acțiunea sa în această chestiune să fie eficață. (Foarte bine). În adevăr, ori cine se duce în România, recunoaște vița latină în caracterul, în obiceiurile și chiar în progresele populațiunei de acolo, ca și în limba ei, (aplaude) vede virtutea latină, de care Români au dat în totdeauna dovadă pe câmpurile de bătălie, și pe care o arată cu onoare pe câmpul culturii. (Foarte bine). Când Români au venit la un congres în patria comună, Roma, noi-am sărbătorit, i-am aplaudat. *După cum le-am arătat în cuvinte, așa trebuie să le arătăm și în fapte, că au în noi frați convinși și hotărâți, când e vorba de-a lupta pentru ceea ce constituie dreptul lor și demnitatea lor.* (Foarte bine! Bravo!)

Aprobările sunt unanime. Mulți deputați, între cari și subsecretarul de stat Fusinato, se duc de strâng mâna lui Galli. Această manifestație de simpatie pentru România, a fost cu adevărat impozantă.

Conflictul româno-turc. Se telegrafează din Constantinopol cu datul 21 Mai n.: Consulul român, conform îndurării primite dela guvernul României, părăsește Constantinopolul, dacă în decursul acestei săptămâni Turcia nu implinește pretenziunile României.

«Agenția română» anunță cu datul 23 Mai n.: Conflictul s'a aplanat. Valiul Osman Pașa din Ianina a făcut în ziua de mare serbătoare națională a României (10 Mai v.) vizită conzului român din Ianina și și-a exprimat regretele pentru cele întâmplate. Inspectorii români de școale, cari au fost expulzați, se vor rentoarce la Ianina și și vor continua activitatea.

credinciosului său și începă cât putea de lin, să se tiră și să se urce la deal. În aceea cărceii cei lungi de afine și smeură îi rețineau veșmintele, ca cu lanțuri și cuie. Ea trebuia să și elupte fiecare pas, și mereu auzia dedesubt ursul cum călcă cu labele lui late tufișul și bornăia cu ticneală. Despre bornăitul acesta zice țigani: «Citește; că-i ficior de popă!».

În sfârșit eși din împletecelea de plante și fără de-a se uita înapoi, începă să se urce pe pietrele lucii la deal, arzând de iritație, în ferbințele soarelui, care înfocase pietrele de sub mâna ei.

Inima îi bătă să se rumpă, încât mai că-i amorțiră mădularele. Dar frica îi dă omului puteri și răbdare deosebită. Ea nu se oprî până nu urcă stânca aproape verticală și se puse în genunchi pe ea. Încă nu se putea scula în picioare, căci prea ameția deasupra prăpastiei deschise, ce o încunjură. De-acî putea să urmărească mișcările ursului. El vizită înaintea de toate spelunca, scoase carnea, consumă poamele adunate și după ce răscolise în decurs de o oră toate lucrurile, dispărî în speluncă, ca să se culce pe așternutul ei. Ea mulțumiă acum din inimă pentru precauțiunea lui Ștefăniță, fără de sfatul căruia s'ar fi aflat acum singură în ascunzișul acela în față cu fiara înspăimântătoare.

(Va urmă).

Sultanul Turciei printr'o iradeă a dat comunelor aromâne toate drepturile cetățenești, ce le au celelalte comune nemohamedane. În special recunoaște Sultanul dreptul folosirii limbei aromâne în școală și biserică și dreptul de a și numi singure și independent inspectorii școlari. Prin aceste guvernul român a primit satisfacție suficientă și a încredințat pe conzului român din Constantinopol să exprime mulțumită Sultanului pentru drepturile acordate națiunei aromâne.

Mandatul lui Tisza. Cea mai înverșunată luptă la alegerile ultime de deputat a fost lupta între premierul Tisza și contele Lulu Andrássy în cercul central al Budapestei. Ales a fost Tisza cu majoritate de 55 voturi. Aderenții lui Andrássy au atacat prin petiție la Curie mandatul lui Tisza. Motivul principal, pe baza căruia se cere în petiție nimicirea alegerii, este că corteșii lui Tisza au invitat în 19 Ianuarie pe alegători la cină în salele Redutei din Budapesta. La cină au luat parte 1175 alegători, dar nimenea din ei n'a plătit cina, toți au cinat gratis, și cina a fost plătită din cassa partidului «liberal». În petiție se mai comunică apoi sumedenie de presiuni, mituiri, cumpărări de voturi. Pertractarea petiției s'a început Marți la Curie și toată țeara așteaptă cu mare interes deciziunea Curiei.

Alegerea de deputat la Neoplanda a avut loc Luni în 22 Mai n. A reușit contele Arved Teleki (kossuthist), care a întrunit 984 voturi, față de candidatul naționalist Dumitru Musiczky, care a întrunit 673 voturi.

Congregația de primăvară.

Pașa dela Bozovici.

Păr. Simeon Blajovan întreabă pe dl vicecomite: ce e cu procesul primpretorelui Macassy dela Bozoviciu, care a fost invinuit în public (intr'un articol din «Drapelul» Nota Red.) de abuzuri punibile? Mâne ar trebui să fie pertractarea acestui așa zis proces «de calumnie» înaintea curții cu jurați din Timișoara, dar se svonește, că s'a aranjat afacerea prin împăcare, deși știm, că 42 martori sunt citați ca să dovedească toate acuzele din fir în păr.

(Vicecomitele nu răspunde la întrebarea d-lui Blajovan. Se aud voci din tabăra birocrată: Asta nu se ține de congreție!)

Dl Coriolan Brediceanu (revine asupra chestiunii la raportul vicecomitei, zicând cam următoarele:) Viul interes, ce văd că se manifestă la Români față de congrețiunea de astăzi, mă încălzește și așa dorî ca interesul să se generalizeze, căci acesta e cea mai bună controlă a afacerilor administrative din comitatul nostru.

E tristă icoana zgrăvită de anteriorități și în deosebi volnicia pe sate a notarilor și fibirăilor e departe de curățenia chemării lor. Purtarea acestor împărați mici e deamă de compătimit. Până nu vor respectă de fapt amplexiunii publice drepturile cetățenilor, nu se pot stabili stări sănătoase în viața publică. Până când fibirării și notarii cred, că poporul e dator să le fie uneltele oarbe la alegeri; până când ei dispun după plac de voința poporului și pe cei ce nu-i ascultă, îi șicanează, torturează și despoaie, ca să-i înmoaie până atunci nu poate fi vorba de respect și omenie la amplexiunii publice. Cinstea și onoarea amplexiunilor nu se poate câștiga prin șicane și presiuni. Presioneze ei poporul cât le place, — dar de frică nimenea nu poate respectă și cinștă pe un fibirău.

Și poporul e de vină, pentrucă nu și apără mai energie drepturile, ei e indulgent, blând, răbdător și umilit până la ticăloșie. De multe ori poporul scârbit de șicanele continue zice: «Îi dau dracului, nu mai apelez».

Aușiți până unde a mers faimosul fibirău Macassy dela Bozoviciu cu

șicanearea și obrăznicia față de popor, tot ca să'l înmoaie! Comuna Bozoviciu are o ghetărie. Reprezentanța comunală a aflat, că dl fibirău folosește această ghetărie pentru trebuințele sale casnice, și de aceea a hotărît să meargă în corpore la fața locului, ca să afle adevărul. Au și mers reprezentanții comunali la ghetăria comunei, dar ca să ajungă până acolo, au trebuit să treacă prin curtea casei pretoriale, care nu e casa privată a fibirăului, ci a verei publice. Pentru faptul, că onorata reprezentanță a trecut prin curtea casei pretoriale, fibirăul a dat pe toți reprezentanții în judecată criminală «pentru vătămarea domiciliului» și judecătoria i-a pedepsit cu câte 10-15 zile arest, etc.

Asta-i sprijinirea reciprocă a autorităților noastre! Frumoasă procedură. — n'ai ce-i zice! Dacă mă oprî pe mine dl fibirău să merg la averea comunei din însărcinarea reprezentanței comunale, eu îl luam de gât. Căci fiecare om trebuie în prima linie să și apere singur drepturile și celui ce-l oprește în exerciarea drepturilor, trebuie să-i dea peste ghiare. (Aprobări!)

Procedura bruscă a dlui fibirău Macassy e cea mai crasă agitație și volnicie. Eu nici un moment n'ași sta într'un gremiu cu un asemenea oficiant. Prin astfel de purtare dispăre la oficiantii subalterni și la popor orice alipire față de șeful lor. Căci nu există autoritate de frică, ci din contră procedura bruscă și volnică provoacă numai disgust și înstrăinare. Și nici țeara nu e fericită, în care din om se face neom, în care din cetățean se face unealtă oarbă.

Ce privește procesul, ce avea să se pertracteze mâne în Timișoara, iarăși se țintește — prin sistarea procesului — nimicirea acuzelor anterioare la adresa fibirăului Macassy și salvarea lui de sub acuzele grave. Asta nu-i corect, nu-i just, nu-i legal. Dacă îmi zice azi cineva că-s lotru, mitarnic, și mâne zice că-i pare rău de cele zise, asta nu e satisfacție nici pentru o persoană privată, necum pentru un oficiant public. Dacă azi îți mușcă cineva nasul și mâne se roagă de ertare, tot rămâni cu nasul mușcat.

Dacă cineva ridică acuze grave, acela fie om a le dovedi și a primi răspunderea pentru ele, căci altcum în veci nu ne vom scăpa de creațiunile volniciei și fărădelegei! Cinstea de fibirău e un bun public și deci ar trebui să rămână intactă și nu se poate salvă cu rugări de ertare. Ce-o să zică cei 42 martori, cari știu și pot dovedi toate acuzele? Ce-o să zică opinia publică despre asemenea morală, mai bine zis: moarte a moralei? Prin asemenea proceduri subsăpăm toată cinstea, toată vaza autorităților publice.

Protestăm contra cocoloșirii și astupării fărădelegilor, de asemenea și contra subtragerii dela răspundere.

Mai am să rog pe dl vice-comite, ca să se îngrijească, ca banii, cari au încurs din viederea ocupațiilor de izlaz, să se folosească pentru a cumpără iarăși pământ, cu care să se întregească izlazele comunale.

În fine mă rog în chestia ajutorării poporului din partea statului cu semințe și nutreț, ca în viitor poporul să nu fie avizat despre acest ajutor abia cu 2-3 zile înainte de expirarea termenului de procurare, cum s'a întâmplat anul acesta.

Vicecomitele Carol Fialka răspunde în chestia procesului de calumnie al fibirăului Macassy contra părintelui Bogoeviciu, că incriminatul a dat o declarație, în care își exprimă «părerea de rău» și «regretul» pentru cele afirmate de dânsul, și prin aceasta dl Macassy a primit cea mai deplină satisfacție. Scopul nostru nu este să nimicim pe oameni cu tot prețul și atunci, când își recunosc greșeala în mod loial și o regretă.

Dl Coriolan Brediceanu: Eu susțin ca fapt pozitiv, că dl fibirău a umblat după acuzat, ca să se împace, și nu acuzatul după dl fibirău, ceea ce dovedește clar: cine e cu musca pe căciulă.

Publicatiune de târg.

Târgul de țeară cel mai apropiat în Chiseteu (Kiszető) va avea loc în 18 Iunie 1905 stil nou; vite cornute și porci se pot aduce spre vânzare la târg.

Stațiunea calei ferate: Belincz—Kiszető.

Nr. 106 (1—1).

Antistia comunală.

Pravul Bauer

patentat

Mijloc excelent și sigur pentru combaterea incendiilor

probat și aprobat

de autoritățile publice

se poate căpăta

în cantități mici și mari

la ferăria

Anton Haberehrn

Nr. 10 (x—38)

Lugojul-român

vis-à-vis de cafeneaua »Corso«

Provocare și apel

cătră on. conducere a comitatului Caraș-Severin, cătră magistratul orașenesc și cătră proprietarii de realități, etc. etc.

E supremă necesitate a aduce respectuos și conștientos din nou amin'e on. public **pravul de stins al lui Bauer**, înainte de a se întâmplă eventuale catastrofe. Pravul acesta ofere și a oferit cel mai favorabil, aprobat și eficace mijloc contra incendiilor băntuitoare.

Se recomandă fiecăruia a cumpăra acest prav. Despre modul de folosire se dau bucuros deslușiri în localul de vânzare amintit mai sus.

778. v.egrek. szám. 1904.

Arverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a lugosi kir. járásbíróság 1905. évi V. I. 870. számú végzése következtében Dr. Pop Izidor ügyvéd által képviselt Strein Juon javára Kuttina község ellen 200 kor. és jár. erejéig 1905. évi május hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 620 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. 1 tüzmentes pénzszekrény, 1 tenyőbika és 1 kétkeretű tűzifecskendő nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járásbíróság 1905. évi V. I. 870/2 számú végzése folytán 200 kor. tőkekövetelés, ennek 1904. évi máj. hó 1 napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltó díj és eddig összesen 81 kor. 14 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig, Kuttinán a község házában leendő megtartására

1905. évi jun. hó 16.-án d. e. 9 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Lugoson 1905. évi máj. hó 20.-án.

Schieszler Vilmos

Nr. 105 (1—1) kir. bírósági végrehajtó.

Reclama

Reclama stabilă, efectuoasă și practică este sufletul, factorul dător de viață al fiecărei fabrici, întreprinderi și afaceri comerciale. Cum, unde și când poți publică anunțuri mai cu efect, mai bine și mai efin, te poți informa la

Expediția de anunturi

Iulius Leopold

Budapesta, VII, Erzsibet-körut 54,

unde se poartă grije cu deosebită cunoștință specială în mod conștientos, punctual și efin, de inserate și reclame în toate foile din Budapesta, din provinciă și din străinătate, precum și în calendare.

Red (x—8)

Preliminare de spese și planuri gratis.

Lugos vend. tanácsu város polgármesterétől.

4876. sz.
kig. 1905.

Hirdetés.

Ezenel közhirrre tétetik, hogy az 1906-ik évre összeállított esküdtképes egyének alaprajstroma folyó évi Junius hó 1-től kezdve 15 napon át Balogh László városi tanácsosnak írodájában közszemlére kitéve van, és a kérdéses alaprajstrom bárki által betekinhető, és hogy akár alkalmas egyének kihagyása akár nem alkalmasnak bejegyzése miatt, a fenti 15 nap alatt bárki felszólalhat, valamint hogy a felszólalásokra, melyek a fent említett írodában ugyancsak közszemlére kitéve lesznek, további 8 nap alatt, bárki észrevételeket tehet.

A felszólamlásokat és az észrevételeket alólírott polgármesternél kell írásban benyújtani vagy szóval előterjeszteni.

Lugoson 1905. évi máj. hó 24.-én.

Marsovezky, s. k.

P. P. 17 (3—1) polgármester.

Ofert de căsătorie.

Un candidat de avocat din familie bună, dorește să se căsătorească asemenea din familie bună, ca astfel să fie ajutorat în privința materială la rigorosul ultim, precum și la cenzura advocațională.

Recercări numai dela părinți ori rudenii mai apropiate se vor lua în considerare.

(Adresa la Redacția acestei foi).
Red. (3—3)

Societatea de lectură »Petru Maior« din Budapesta a hotărît să vindă

„Istoria Românilor“

de Petru Maior

cu preț redus de 1 cor.

A se adresă la cassarul Societății MIHAIU ȘERBAN stud. fil., Budapesta IV. Molnár-utca 20, II, 10 A., trimițând de fiecare exemplar 1 cor. + 20 bani porto.
Red. (x—29)

702. végr. szám. 1905.

Arverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrre teszi, hogy a lugosi kir. járásbíróság 1905. évi V. I. 778. számú végzése következtében Dr. Pop Izidor lugosi ügyvéd által képviselt öz. Popp Antonia javára Kállay Ferenczné ellen 1200 kor. és jár. erejéig 1905. évi apr. hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1424 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m. különféle szobabutor és tudományos könyvek nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járásbíróság 1905. évi V. I. 778/2 számú végzése folytán 1200 kor. tőkekövetelés ennek, 1905. évi feb. hó 25 napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltó díj és eddig összesen 102 kor. 80 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Lugoson alperes lakásán leendő megtartására

1905. évi jun. hó 7-én d. u. 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Lugoson 1905. évi máj. hó 20.-án.

Schieszler Vilmos

Nr. 104 (1—1) kir. bírósági végrehajtó.

COMPOSITIONI MUSICALE de G. Porumbescu

se află de vëndare la
REDACȚIA „DRAPELUL“
cu următoarele prețuri:

- Imn de urare, pentru 2 voci și pian. . . 50 bani.
- Hora Prahovei, pentru pian 50 »
- A căgūt o rață lină, p. 2 voci și pian . . . 50 »
- Fluturaș de noapte, polcă p. pian 50 »
- Frunță verde mărgărit, p. voce și pian 50 »
- Pe câmpiile Stupogii, polcă p. pian 50 »
- Fata popii, p. voce și pian 50 »
- Basme lăzene, vals p. pian 1 cor. 50 »
- Uvertură la „Crai nou“, p. pian 1 » 50 »
- Baladă, pentru violon și pian 1 » 25 »
- O roză vestejită, p. voce și pian 1 » —
- Tupiluș prin năgăruș, polcă p. pian 50 »

La comande prin postă este de a se alătura 10 bani pentru costul postal de bucată.

Comandele sunt a se face direct la

Redacția „Drapelul“ — Lugoj.
Red. (x—31).

Editiunile Despărtământului Lugoj

al

Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român.

I.

Victor Vlad Delamarina.

POESII.

Bănățenesci. — Intocmiri.

Adunate și arangeate de Dr. Valeriu Branisce. 1 volum 8° cu 68 pag.

Prețul 30 bani.

II.

Bănățeanul.

DEPRINDERI PĂGUBITOARE.

Sfaturi și învățături.

Seria primă. Edițiune îngrijită cu conșimțământul autorului de Dr. Valeriu Branisce. 1 volum 8° cu 68 pag.

Prețul 30 bani.

III.

Dr. Athanasie Marienescu.

DIALECTUL ROMÂN BĂNAȚIAN.

Studiu scris pe baza poeziilor dialecticale ale lui Victor Vlad Delamarina. 1 broșură 8° cu 28 pag.

Prețul 15 bani.

La comandele din provinciă este a se alătura și porto-ul poștal.

Comandele se pot face sau prin redacția ziarului „Drapelul“, sau direct la secretariul Desp. Lugoj: Dr. Valeriu Branisce. — Prețul se poate trimite și în mărci poștale.